

[Justitsministeren]

for dem i form af risiko for anmeldelse og eventuel domfældelse.

Derimod må øget oplysning om problemerne antages at være af betydning. Jeg har da også, således som jeg tilkendegav under debatten den 3. maj i år, rettet henvendelse til det kriminalpræventive råd, og jeg kan oplyse, at rådet har besluttet at iværksætte forskellige foranstaltninger allerede fra det kommende årsskifte.

Jeg kan i den forbindelse nævne, at rådet vil tilrettelægge nogle programmer til brug for det lokale forældrearbejde i folkeskolen om virkningerne af, at børn udsættes for vold i familien. Det kriminalpræventive råd vil endvidere søge at inddrage børnevoldsproblemet i det lokale samarbejde mellem skole, socialmyndighed og politi, altså det såkaldte SSP-samarbejde.

Jeg har ikke bemærkninger til punkterne 3 og 4 ud over det, jeg har sagt tidligere; kun vil jeg nævne, at bistandslovens regler om børns og unges døgnophold er blevet ændret med virkning fra 1. januar næste år. Ændringen giver bl.a. mulighed for at oprette områdeinstitutioner, der kan have et tæt samarbejde med beboerne og de forskellige lokale myndigheder; sådanne institutioner vil lettere kunne deltage i opsøgende og forebyggende aktiviteter i lokalområdet.

Korneliusen (S):

Tiden er inde til, at der foretages ændringer i det retsgrundlag, som eksisterer på området børns beskyttelse mod vold. Det er vigtigt at konstatere, at forældre i dag har en almindelig ret til at øve tugt i eget hus – på dansk: revselsesret. Denne revselsesret udspringer indirekte af den nuværende myndighedslovs bestemmelser om forældrenes pligt til at sørge for barnets person og beføjelse til at træffe bestemmelse om dets personlige forhold, men også af et stadig gældende retsgrundlag, nemlig Christian V's Danske Lov af 1683, 6-5-5, hvorfra jeg tillader mig at citere:

»Husbond må revse sine børn og tyende med kæp eller vond og ej med våben; men gør han dem sår med od eller eg eller slår dem lemmer sønder eller skader dem på deres helbred, da straffes han, såsom han en fremmed havde gjort skade.«

Alene dette citat burde være argument nok for en modernisering af retsgrundlaget. Alle erfaringer viser, at det er næsten umuligt med baggrund i de nuværende bestemmelser at skelne mellem villet, hædelig og lovlig vold. Vi ønsker ikke, at børn skal afstraffes med fysisk eller psykisk vold. Domstolene har udøvet en praksis, som viser, at de sædvanligvis undlader at straffe forældre for handlinger over for deres børn, som forældrene ellers ville være blevet straffet for, hvis handlingerne var foretaget over for andre voksne eller andres børn.

Straffelovens bestemmelser om legemskrænkelser og legemsbeskadigelse underkastes en særlig fortolkning, når det drejer sig om forældres vold mod deres eget barn. Der er dog sket en positiv udvikling i de sidste år, som viser, at straffritagelse for vold mod egne børn begrænses; det er en udvikling, der må fortsættes.

Det afgørende og vigtigste er imidlertid at påvirke de voksnes holdning til børn, således at det ikke længere er accepteret at udøve fysisk eller psykisk vold mod børn. Det er vigtigt, at de erfaringer, der er indhøstet gennem forskning, spredes og kommer til debat blandt forældre.

Et led i at påvirke holdningerne til revselsesretten vil være at indføje en bestemmelse i myndighedsloven om, at den, der har forældremyndigheden over barnet, har pligt til at beskytte barnet mod fysisk og psykisk vold og anden krænkende behandling. Vi vil stille forslag herom i tinget. Det vil være den positive måde at fremme en holdningsændring på og vil forhåbentlig føre frem til en begrænsning af den fysiske afstraffelse. Et sådant forslag fører selvfølgelig med sig, at den mere end 300-årige bestemmelse i loven afskaffes.

Der er måske i et eller andet omfang behov for overvejelser om særlige krisecentre eller beredskabsfamilier, som det er omtalt i forslaget. Vi tror, at det kommende udvalgsarbejde kan skabe et egnet beslutningsgrundlag på dette punkt.

Vi er imidlertid meget skeptiske over for et lovforslag om børns ret til midlertidig separation, fordi vi principielt finder, at de konflikter, der opstår, skal løses i den familie, hvori de opstår. I helt ekstreme situationer kan der blive behov for en separation, men vi vil her vægte frivillighedens princip højt,